

Εορτασμός της ημέρας τιμής των Ομογενών στη Χίο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών



Τό Σάββατο 3 Αύγουστου 2019 πραγματοποιήθηκε στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Χίου ὁ ἐορτασμός τῆς ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκο καθιερωθείσης Ἡμέρας Τιμῆς τῶν Ὅμογενῶν (τό πρῶτο Σάββατο τοῦ Δεκαπενταγούστου) μέ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, Ἀρτοκλασία “ὑπέρ ὑγιείας καί σωτηρίας” τῶν ἀποδήμων Χίων καί Μνημόσυνο γιά τούς κεκοιμημένους Ὅμογενεῖς.

Ἦταν μιά ξεχωριστή ἡμέρα, μέ κατάμεστο τόν Μητροπολιτικό Ναό Χίου ἀπό Ὅμογενεῖς, πού πραγματοποιοῦν στό νησί μας, τήν Πατρίδα τους, τό 8ο Συνέδριο τῶν Ἀποδήμων Χίων καί τό 64ο Συνέδριο τῶν Χιακῶν Σωματείων Ἀμερικῆς καί Καναδᾶ, καί μέ ἔντονη κυριάρχηση εὐγενῶν συναισθημάτων καί ρίγη συγκινήσεως,

ιδιαίτερα όταν, μέ προτροπή τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἀκούστηκαν οἱ Ἐθνικοὶ Ὑμνοι Ἑλλάδος καί Ἀμερικῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Μᾶρκος κατά τήν Ὁμιλία του πρός τούς Ὁμογενεῖς, μέ ἐκδηλητή συναισθηματική φόρτιση, ἀλλά καί μέ ἀπέραντη τήν ἀγάπη τοῦ πατέρα, πού βλέπει καί ἀγκαλιάζει τά ξενητεμένα παιδιά του, ἐτόνισε, μεταξύ ἄλλων:

“Γιά σᾶς τούς ἀνθρώπους μας, τούς Ὁμογενεῖς μας, γιά τέταρτη φέτος συνεχόμενη χρονιά, ἀφιερώνομε τό πρῶτο Σάββατο τοῦ Δεκαπενταυγούστου, γιά νά μιλήσομε μέ τό δικό μας τρόπο, καί ὁ δικός μας τρόπος εἶναι ἡ προσευχή. Ἀφιερώνομε αὐτή τή μέρα γι’ αὐτά τά παιδιά μας”, τά ἄλλα πρόβατα”, τά ὁποῖα δέν εἶναι διαρκῶς μέσα στήν αὐλή ταύτη, τά ὁποῖα “κάκεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν καί τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι”, πού κι ἐκεῖνα πρέπει νά πάω κοντά νά τά ποιμάνω καί νά ἀκούσουν τόν πατρικό λόγο τῆς ἀγάπης.

Ἀφιερώσαμε τούτη τή μέρα, γιά νά προσφέρομε τήν Θεία Λειτουργία. Ἄλλωστε, στή Θεία Λειτουργία τό Αἷμα Χριστοῦ μπαίνει μέσα στίς φλέβες τῶν ἀνθρώπων καί καταργεῖ κάθε ἄλλο διακριτό δεσμό αἵματος, ὅπως ἔχει γράψει ὁ πραγματικά Οἰκουμενικός Ἱεραπόστολος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας Ἀναστάσιος.

Καί μέ τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ σήμερα νά συνδέσομε, γιά μιά ἀκόμα φορά, τίς φλέβες τῶν Χίων, πού κατοικοῦν ἐδῶ στή Μητέρα πόλη, στή Μητέρα Πατρίδα, μέ τίς φλέβες τῶν Χίων, πού ἔχουν ἀποφασίσει νά παίξουν τόν ρόλο τοῦ πρεσβευτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ μας ἀπανταχοῦ τῆς γῆς. Καί τόν τιμοῦν τόν ρόλο αὐτό ἄξια καί ἐπιτυχῶς.

Ξέρετε χριστιανοί μου, ξέρετε παιδιά μου, ξέρετε ἀδελφοί μου, ἡ ἔννοια τῆς ἀποδημίας τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί τό αἶσθημα τῆς παλιννοστήσεως βρίσκεται διαχρονικά μέσα στήν Ἱστορία μας. Καί ξεκινάει, ἂν θέλετε νά ξέρετε, ἀπό τά χρόνια τοῦ Παραδείσου. Ὁ Παράδεισος εἶναι ἡ αὐθεντική μας πατρίδα, “ἡ Μητρόπολις, τῶν πρωτοτόκων χαρά”, ὅπως γράφει ἕνα ὠραῖο τροπάριο τῆς Μνήμης τῆς Χιώτισσας Ἀγίας Μαρκέλλης. Ἀπό τόν Παράδεισο ἀπεδήμησεν ὁ ἄνθρωπος καί ἦλθε ἐδῶ στόν κόσμο, ἔχοντας πάντα μέσα του τήν λαχτάρα νά παλιννοστήσει, νά ξαναγυρίσει στήν πατρίδα του.

Ἀλλά καί ὁ Ἰδιος ὁ Χριστός μας ἔφυγε ἀπό τόν οὐρανό μετανάστης καί μάλιστα “λαθών ἐτέχθη ὑπό τό σπήλαιον”, κρυφά, λαθραία καί ἦλθε ἐδῶ στή γῆ, γιά νά ἐπιστρέψει στόν οὐρανό ὅλους τούς ἀποδήμους τοῦ Παραδείσου.

Πέρα, ὅμως, ἀπό τήν χριστιανική πλευρά τοῦ θέματος, παρόμοια εἶναι καί ἡ ἐθνική πλευρά. Ὁ πρῶτος ποιητής τῆς Ἑλλάδος, τῆς Εὐρώπης, τοῦ πολιτισμοῦ μας, ὁ διδάσκαλος στή Χίο τῶν ἐπῶν του, ὁ θεῖος Ὅμηρος, τοῦ ὁποῖου ὁλόκληρη ἡ ποίηση

κατά τόν Μ. Βασίλειο “ἔπαινος τῆς ἀρετῆς κεῖται”, ὅλη ἡ ποίησή του εἶναι ἔπαινος τῆς ἀρετῆς, ὁ θεῖος Ὅμηρος ἀφιερώνει μιᾶ ὁλόκληρη δημιουργία του, ἕνα ὁλόκληρο ἔπος του, τήν Ὀδύσσεια, γιά νά δείξει αὐτή τή λαχτάρα τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ξενητεμένου στήν γῆ ” ἐξ ἧς ἐλήφθη”.

Καί τοῦτες τίς δύο μεγάλες ἀξίες τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας καί τῆς ἐλληνικῆς μας παραδόσεως τίς ἐγκολπώνεστε ἐσεῖς περισσότερο ἀπό τόν καθένα σέ ὅλη τή γῆ. Ἐσεῖς, πού ἐνθυμεῖσθε ποιά εἶναι ἡ γῆ, ἡ ὁποία ἐγέννησε ἐσᾶς ἢ τούς πατέρες σας ἢ τούς πατεράδες τῶν πατέρων σας καί στήν ὁποία γῆ ἐπιθυμεῖτε νά ἐπιστρέψετε τακτικά, νά τήν ἐπισκέπτεσθε τακτικά.

Γιατί ἔχετε κατά νοῦ, ὅτι ἡ μυθολογία αὐτοῦ τοῦ τόπου, τοῦ ὁποίου εἴσαστε κλαδί καί κορμός καί καρπός, θυμίζει τήν ἱστορία ἐκείνου τοῦ ἥρωα, τοῦ Ἀνταίου, πού ὅσο πατοῦσε πάνω στή γῆ πού τόν γέννησε, κανένας δέν μποροῦσε νά τόν νικήσει. Καί μόνο ὅταν ὁ Ἡρακλῆς τόν σήκωσε ψηλά, τόν ἀπομάκρυνε ἀπό τήν γῆ του, ἀπό τήν πατρίδα του, τότε μόνον μπόρεσε νά τόν νικήσει.

Καί ἐσεῖς ὅσο θά χτίζετε ἐκεῖ πού εὐρίσκεσθε Ἐκκλησίες ἀφιερωμένες στούς Ἁγίους μας, στούς Χιῶτες Ἁγίους, καί ὅσο θά σηκώνετε μαζί μέ τήν Σημαία τῆς Πατρίδας, πού σᾶς ἀγκάλιασε καί σᾶς γαλακτοτρόφησε, καί τήν Σημαία τῆς Πατρίδας, πού εὐρίσκονται οἱ ρίζες σας, δέν ἔχετε νά φοβηθεῖτε καί νά νικηθεῖτε ποτέ. Θά εἴσαστε παντοδύναμοι καί νικητές ὅλου τοῦ κόσμου”.

Καί ὁ Σεβασμιώτατος κατέληξε μέ τήν Εὐχή: “Γιά ὅλους αὐτούς τούς λόγους θά ἤθελα σήμερα πατρικά νά σᾶς ἀπευθύνω τήν μεγάλη ἐκείνη ἀποστολική Εὐχή, πού, σέ κάθε Θεία Λειτουργία, ἐπαναλαμβάνουμε. “Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατρός καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετά πάντων ὑμῶν” πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν. Γιά νά σᾶς δίνει υἡγεία, γιά νά σᾶς δίνει πρόοδο, γιά νά σᾶς δίνει εὐημερία, γιά νά σᾶς δίνει οἰκογενειακή εὐτυχία, ἐπαγγελματική ἐπιτυχία καί κάθε ἀγαθό στή ζωή σας”.









